

Quique: la frescor de l'Evangelí i la seva alegria

Dc, 18/11/2020 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

Acaba de sortir el nou llibre de **Quique Arenós**, *La Bíblia vista amb humor*, una obra (publicada pel [Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona](#)) deliciosa i divertida que ens ajuda a endinsar-nos, amb humor, en el tresor insondable que és la Paraula de Déu.

Dibuixant des de fa 63 anys, Quique Arenós, que ha publicat milers dels seus dibuixos en sis diaris i en més de cent revistes, ens convida a redescobrir i a aprofundir, en clau d'humor, l'Antic i el Nou Testament. I és que l'humor no està renyit amb la Sagrada Escripura. Al contrari: l'humor (que rima amb amor) ens fa comprendre millor la Paraula de Déu. Un Déu que no és un ancià, amb llargues barbes i amb cara de pomes agres, com de vegades ens l'han presentat, i sempre malhumorat. Déu, com ens el mostra Quique Arenós, és el Déu del somriure i fins i tot de la rialla.

L'agost de 2018, en una trobada amb jesuïtes irlandesos, el **papa Francesc** els deia: "Hem de treballar perquè es compregui bé la frescor de l'Evangelí i la seva alegria". Perquè, continuava el papa, "Jesús va venir a portar-nos l'alegria, no una casuística moral". I el papa afegia encara: "Cada matí reso la pregària de **Sant Tomàs More**, demanant el sentit de l'humor. Nosaltres hem de tenir aquest sentit".

Nascut a la ciutat valenciana de Vila-real, a la Plana Baixa, Quique Arenós, que començà a publicar els seus acudits el 1956, ha rebut entre d'altres, el premi Saló Nacional de l'Humor, a Ciutadella, el 1971, l'Olimpíada Internacional de l'Humor, a València, el 1972, el Premi Mingote, a Madrid, el 2010 o la Distinció al Mèrit Cultural de la Generalitat del País Valencià el 2010.

Els dibuixos de Quique Arenós ja formen part d'una gran quantitat de revistes, com Saó (amb més de 5000 acudits publicats) o també a les publicacions del

Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, amb acudits sobre l'Antic i el Nou Testament i encara a *Catalunya Cristiana* i a *Vida Nueva, Familia Cristiana, Más i Hogar 2000*. Quique Arenós també ha col·laborat amb els seus dibuixos als diaris *Ya*, amb més de 2500 acudits, *Pueblo, Aragón/Exprés, Las Provincias, Mediterráneo*, amb més de 10000 originals, o *Valencia Fruits*. Quique Arenós, mestre de primària durant 41 anys, començà a publicar els seus acudits el 1956 i des d'aleshores no ha parat de mostrant-nos el seu art, fet sempre des del respecte i la ironia, amb una gràcia que fa néixer en el lector, el somriure o fins i tot la rialla. Quique Arenós també ha publicat els següents llibres: *Sin censura eclesiástica* (1974), *Sálvese quien pueda* (1993), *Castelló(n)* (1995), *Molt Fràgil* (2000), *Pobres ricos* (2001), *Tico el agnóstico* (2004), *De norte a sur (y Dios en medio)* (2007), *La escuela vista con humor* (2011) y *Quique 60 anys dibuixant humor* (2016).

La seva obra, extensa i molt apreciada, la podem trobar als museu de Feno (La Corunya), al de Castillo de Larrés (Osca) i al museu de l'Humor Dulcinea del Toboso (Toledo). A més, també hi ha un mural de 25 per 15 metres, d'un acudit seu a la Vila-real, la seva ciutat natal.

En un món amb dificultats de tota mena, amb entrebancs i problemes, amb l'odi i les enveges entre homes, pobles i cultures, amb mirades tristes i cansades, penso que els dibuixos de Quique Arenós són com un aire fresc i nou que ens empelta d'esperança.

Mossèn Ballarín, al programa de TV3 *El convidat*, del 13 d'octubre de 2010, coneixedor de la situació actual que viu la nostra societat, volia que l'Església no fos "tan avorrida" i per això demanava "que Déu concedeixi a l'Església una cosa que Ell té infinitament, que és sentit de l'humor".

Jo crec que els dibuixos de Quique Arenós transmeten aquest sentit de l'humor tan necessari per a viure amb salut. Per això els acudits d'aquest llibre, són un bon antídoto contra la tristesa i contra el mal humor, tan freqüents en el nostre dia a dia. D'ací que a la catequesi de les parròquies i en les reflexions dels preveres per preparar les homilies, aniria molt bé comentar i compartir el sentit d'aquests dibuixos que ens omplen d'alegria i de bon humor.

Penso també que els acudits de Quique Arenós, com la pregària de Sant Tomàs More, expressen amb bon humor "la frescor de l'Evangeli i la seva alegria", com digué el papa Francesc als jesuïtes irlandesos. I si, com digué el papa Francesc el Nadal de 2019, Jesús és el "somriure de Déu", Quique Arenós, amb aquests seus acudits, ha sabut mostrar-nos aquest somriure, així com l'alegria i la joia d'aquest Déu, que en Jesús s'ha fet proper i ha vingut a fer camí amb nosaltres. Un camí d'esperança, un camí per retrobar aquell somriure que ens fa homes i dones capaços d'albirar un horitzó nou. Els acudits de Quique Arenós ens treuen el mal humor i, fins i tot, el cansament. Per això proposo que cada dia, com el papa, al matí, al mateix temps que resem la pregària de Sant Tomàs More, fem una mirada a un o a dos dels excel·lents dibuixos de Quique Arenós, per afrontar el dia, malgrat tot, amb il·lusió, amb bon humor, amb ganes de viure.

Quique Arenós, com escriu el seu fill Pau, "mai va ser un capellà (encara que alguna vegada el van confondre amb mossèn Ballarín)". Quique és, continua el seu fill Pau, "un revolucionari amb una visió crítica de la cúria, els bisbes i la hipocresia". Per això "molts bisbes s'ennuegaven amb els melindros sucats al cafè

amb llet, quan llegien *Vida Nueva*".

El papa Francesc, amb el seu sentit de l'humor tan característic, ens ha regalat diversos documents caracteritzats tots ells per la joia o l'alegria: el Goig de l'Evangeli, l'Alegria de la veritat, Alegreu-vos i celebren-ho o encara, l'Alegria de l'amor. I és que com un dels dons de l'Esperit, el goig o la joia hauria d'estar més present en la nostra vida i en la vida de l'Església. Per això els cristians tenim la missió de fer néixer l'alegria en els nostres cors, enmig d'un món ple de tristesa, d'injustícies i de llàgrimes. I encara més ho hem de fer ara, en aquest temps marcat per la incertesa i el dolor que viuen moltes famílies degut a la Covid-19.

És evident que llegint aquest llibre (publicat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona), els problemes quotidians no desapareixeran. Seran els mateixos de sempre, els mateixos que abans, però sabrem enfocar-los (i afrontar-los) d'una manera diferent. I sense deixar que ens aclaparen, sabrem veure les dificultats de cada dia amb optimisme i amb confiança en Déu, en els altres i en cadascun dels qui mirarem aquests suggeridors i bells dibuixos, que ens mostren el rostre bondadós i somrient del Déu que en Jesús s'ha fet un dels nostres.